چرا گاهی درمان گران تمام می‌شود؟

وقتی سهمی که ما از جیب خودمان برای درمان می‌پردازیم، یعنی پولی که بیمه نمی‌دهد و خودمان باید پرداخت کنیم، از توان مالی ما بیشتر شود، آن هزینه برای ما فاجعه بار است. متاسفانه سیستم‌های بیمه‌ای فعلی، هنوز در بخش‌هایی مثل خدمات توانبخشی یا داروهای مکمل، ضعف دارند و این باعث می‌شود که خانواده‌ها به ویژه در برابر بیماری‌های مزمن، تنها بمانند.

چگونه می‌توانیم از این وضعیت فاصله بگیریم؟

بیمه‌های تکمیلی، جدی‌تر از همیشه: بیمه‌های پایه به تنهایی برای تامین هزینه‌های سنگین درمانی کافی نیستند و نیاز داریم بیمه‌های تکمیلی به شکلی طراحی شوند که حتی برای خانواده‌های با درآمد متوسط هم ارزان و در دسترس باشند تا کسی برای درمان، نگران هزینه نباشد.

پیشگیری به جای درمان: ما بیشتر وقت را صرف درمان می‌کنیم تا پیشگیری. اگر در محیط‌های کاری و اداری، بیشتر روی سلامت وسبک زندگی سالم سرمایه گذاری کنیم، خیلی از بیماری‌ها اصلا به مرحله‌ای نمی‌رسند که منجر به ایجاد هزینه‌های سنگین شوند.

وجود یک راهنما (پزشک خانواده): خیلی وقت‌ها ما در سیستم درمانی سرگردان می‌شویم؛ از این مطب به آن مطب می‌رویم وهزینه‌های اضافی برای آزمایش‌های غیرضروری می‌پردازیم. سیستم پزشکی خانواده مثل یک راهنما عمل می‌کند؛ این فرآیند به ما می‌گوید که دقیقا به چه درمانی نیاز داریم تا از هزینه‌های بی دلیل و سرگردانی دور بمانیم.

سلامت حقی همگانی

سلامتی حق همه است؛ نه کالایی که فقط ثروتمندان بتوانند بخرند. حفاظت مالی از خانواده‌ها یعنی طراحی سیستمی که در آن هیچکس مجبور نشود بین سلامت و معیشت، یکی را انتخاب کند.

